

This is an electronic reprint of the original article. This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Feminism som bara är identitet är inte feminism

Nyman, Nina

Published in:
Hufvudstadsbladet

Published: 18/07/2021

Document Version
Accepted author manuscript

Document License
Publisher rights policy

[Link to publication](#)

Please cite the original version:

Nyman, N. (2021). Feminism som bara är identitet är inte feminism. *Hufvudstadsbladet*.
<https://urn.fi/URN:NBN:fi-fe2022021018467>

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Idag 18 juli 2021

Nina Nyman

Byline: Doktorand i genusvetenskap vid Åbo Akademi

Kort rubrik: Feminism är ett verb

Lång rubrik: Feminism som bara är identitet är inte feminism

I sin diskussion om vardagskommunism (HBL 6.7, 9.7) tangerar von Kraemer och Söderling frågan vad feminism är, och det är en diskussion jag gärna hakar på. Det finns så klart många och skiftande definitioner av feminism, och så kommer det förhoppningsvis förbli för så länge definitionerna är olika finns plats för utveckling. Men själv brukar jag använda mig av en trestegsdefinition av feminism som ser ut som följer.

För det första ska man vara för jämställdhet och jämlikhet. Att tycka att jämställdhet är viktigt är en åsiktsfråga, men en där feminister numera sällan stöter på allt för hårt motstånd. Om det här skulle vara enda kravet skulle, som von Kraemer konstaterar, nästan alla räknas som feminister. Hans misstag är ändå att han endera utgår från att åsiktsyttringar automatiskt skulle förändra samhället eller att feminismens mål skulle vara att alla skulle identifiera sig som feminister snarare än att samhället skulle bli rättvisare. Det är inte förvånande att von Kraemer gör det här tankefelet med tanke på att feminism de senaste femsex åren allt mer fått synlighet som identitet och då blivit mera bränd och mindre politik. Att vara för något är en bra början och självklart bättre än att inte vara för det, men det är långt ifrån en garanti för riktig förändring. Själv är jag till exempel för att ha ett rent hus, men hur mycket jag än tycker att rena hus är det bästa tycks inte mitt eget hus bli renare för det.

Nästa kriterium jag satt er upp för att definiera feminism är att man ska inse att samhället inte är jämställt nu. Det här är, tillskillnad från den första punkten, inte en åsiktsfråga. Här kan vi vetenskapligt visa på olika former av ojämställdheter och mäta hur de förändras från år till år beroende på olika åtgärder som görs eller inte görs. Ändå är det i den här frågan feminister oftast möter på motstånd. De flesta säger att de är för jämställdhet, men samtidigt finns det personer som, trots vetenskapliga bevis, insisterar på att samhället är jämställt nu. Här kan vi dra oss till minnes regeringen Sipiläs konstaterande om att Finland är ett jämställt land.

Om jag återgår till exemplet med mitt ostädade hus kan vi konstatera att det är mätbart att undersöka hur ostädade det är. Här, som med jämställdhet, är det relativt lätt att hitta punkter som kan definieras som målet inte nåtts, men desto svårare att hitta en punkt där det är tydligt för alla att målet har nåtts. När är ett hus helt städade eller ett samhälle helt jämställt? Här behövs teoretiska diskussioner och feminism kan alltså vara teori (säger jag mycket partiskt som genusvetare), men den teorin har inte mycket värde om de förlorar sin relation till praktik (det här är sant för all kritisk teori).

Det tredje kriteriet jag sätter upp för feminism är med andra ord att feminism ett verb inte ett substantiv. Feminism är, enligt mig, inte feminism om det enbart är en identitet eller ett teoretiskt förhållningssätt utan måste omsättas i någon form av praktisk handling.

Om det här igen relateras till mitt ostädade hus kan vi konstatera att det bara är genom att städa jag kan påverka situationen. Men att alla som själva städar sina hus vet att resultaten inte alltid blir vad man hoppas på, att man inte orkar städa alla dagar och att trots att man städade en dag kommer man

behöva göra det igen. Bor man med andra, speciellt med barn, är sannolikheten också stor att de kommer upptäcka ostädade skrymslen i vad man själv trodde var ett städat hus.